

کاربرد

پاک کردن لکه های سمج

مرجان دهقان | روزنامه نگار

رفقا سلام!

این روزها همه حرف از واکسن می زنن؛ کی ساخته می شه؟ کی به دست همه مردم می رسه؟ متخصصان میگویند ریشه کن کردن بیماری بلافاصله بعد از واکسیناسیون انجام نمی شه و تا مدت ها بعد لازمه همچنان ماسک بزنیم. پس اگه گاهی از دوست و آشنا می شنوی که «دیگه داره واکسنش میاد، لازم نیس سخت بگیریم»، این تذکر متخصصان یادت باشه. حتی چه بهتر که به دیگران هم منتقلش کنی.

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰

پرونده های مجهول

کشف ستون فلزی؛ ردی از فرازمینی ها یا یک اثر مدرن هنری؟

به تازگی کشف اتفاقی یک ستون فلزی در منطقه ای دور از دسترسی در صحرای یوتای آمریکا و ناپدید شدن ناگهانی آن مردم را گیج کرده است

شباهت ماجرای ستون فلزی با فیلم ادیسه فضایی ۲۰۰۱

از ابتدای انتشار و خبر ساز شدن این کشف، کاربران خیلی زود شیء ناشناخته را با مونولیت معروف در فیلم «ادیسه فضایی ۲۰۰۱» مقایسه کردند. در اولین صحنه این فیلم که ساخته «استنلی کوپریک» در سال ۱۹۶۸ است، انسان های اولیه در کمال شگفتی یک ستون فلزی سیاه رنگ در محل زندگی خود کشف می کنند که موجودات فضایی آن را ایجاد کرده اند. جالب است بدانید که کشف ستون ایالت یوتا هم اجرایی شبیه به این صحنه از فیلم است. گفته شده شاید مالک این اثر یکی از طرفداران افراطی و ثروتمند «ادیسه فضایی» باشد.

رد پای هنرمندان و آدم فضایی ها در صحرا

کشف این ستون در میان کاربران اینترنت منجر به حدسیات فراوان شد. به باور طرفداران داستان های علمی-تخیلی، این شیء کار موجودات فرازمینی است و وعده داده اند که به زودی نتیجه دقیق بررسی های شان را اعلام کنند. اغلب کاربران اما نصب این سازه بی عیب و نقص را کار هنرمندی مدرن و گمنام می دانند. در واکنش به این حدس، عده ای پرسیده اند: در این منطقه دور افتاده کدام هنرمندی برای شهرت حاضر است چنین سختی و خطری را به جان بخرد؟ عده ای گمان می کنند شاید یک هنرمند قصد داشته با این اثر، بنای یادبودی برای سال کرونا بی ۲۰۲۰ به یادگار بگذارد. ساکنان نزدیک به این منطقه معتقدند که این سازه اثری از مجسمه ساز

باتلازار

چرا شب ها وسایل برقی قلنج می شکنند؟

مریم ملی | روزنامه نگار

چرا شب ها وقتی آماده خواب می شویم و همه جا حسابی ساکت شده است، صداهای عجیب و غریبی می شنویم؟ صداهایی شبیه ترق و تروق و قلنج شکستن که از وسایلی مثل یخچال و تلویزیون بیشتر شنیده می شوند. گاهی حتی دیوار ها هم صدای دهند و آدم را شوکه می کنند. این صداها که گاهی ترسناک می شوند، از کجا می آیند و چرا فقط شب ها و در سکوت محض خانه، آن ها را می شنویم؟ خب همین اول کار به شما بگویم که هیچ نگران نباشید. درباره یخچال و تلویزیون و وسایل برقی دیگر این صداها معمولا مربوط به اجزای داخلی آن ها است که در اثر روشن و خاموش شدن، انبساط و انقباض پیدا می کنند. مثلا در تلویزیون، قطعات مختلف الکترونیکی که از جنس های متفاوتی هستند، هر کدام در دمای خاصی کمی منبسط می شوند و بعد از خاموش شدن دوباره به اندازه طبیعی خود بر می گردند. از طرفی در سطح این وسایل، الکتروسیسته ساکن وجود دارد و هر قدر این الکتروسیسته بیشتر شود، تمایل آن برای تخلیه های کوچک الکتریکی (جرعه های ریز و صدای جرز و لرز) بیشتر می شود؛ یعنی همان صداهایی که گاهی ما را می ترساند. یخچال های بدون برفک امروزی به سیستمی هوشمند مجهز هستند

دیدنی

چیزهایی که نمی دونی!

منبع: businessinsider.com

هر ماده ای که ذوب شود، قابل تبدیل شدن به شیشه است. فقط باید قبل از این که مولکول ها پاش فرست باز تنظیم خودشان به ماده پیشین را داشته باشند، خنک شود.

مصری ها، سومری ها، چینی ها و مایاها اقوامی بودند که زبان نوشتاری را مستقل از هم، ابداع کردند.

اگر فضای خالی بین اتم های تشکیل دهنده بدن انسان قابل حذف شدن بود، کل جمعیت کره زمین در فضایی به اندازه یک سیب جامی شد.

اگر یک میلیون و ۲۰۰ هزار پیشه همه مان خون انسان را بمکند، همه خون بدن تمام می شود.

گاف

اولین چیزی که مامان تون بعد از شنیدن اسم غذای بیرون می گه؟

مامان خودم: معلوم نیست توی اینا چی می ریزن، نون پنیر خودمون سالم تره.

خودت بساز

منگوله های رنگی

مهسا فارسی | روزنامه نگار

یکی از ایده های پر کاربرد این روزها برای تزئین دیوار سردوبی روح اتاق، استفاده از آویزهای سنتنی یا منگوله ای است. این آویزها هم طرز ساخت خیلی راحتی دارند و هم وسایل اولیه زیادی نمی خواهند. می توانید چند تا از آن ها را در رنگ ها و طرح های جورواجور بسازید و رنگ و لعابی به دیوار اتاق تان بدهید.

همه آن چه نیاز دارید: نخ کلفت کاموایی، یک تکه چوب، قیچی، میخ و چکش

ساخت آویزهای منگوله ای زمان زیادی نمی برد. اگر کاموای کامل ندارید، می توانید از خرده نخ های کاموای اضافی استفاده کنید. همان طور که در تصویر مشخص است، باید طول های یکسانی برای نخ های کاموا با رنگ های مختلف در نظر بگیرید و بچینید. سپس هر کدام را به نوبت به دور تکه مقوایی بتابانید. طول این تکه مقوا به سلیقه شما و میزانی که برای قد منگوله ها در نظر گرفته اید، بستگی دارد. در آخر با استفاده از تکه نخ از همان رنگ، ساخت منگوله را تمام کنید. در پایان لازم است دسته نخ را مرتب کنید و انتهایش را با قیچی برش بزنید. حالا که چندتایی منگوله آماده کرده اید، نخ هایی با طول های محاسبه شده ببرید و عملیات آویزان کردن را شروع کنید. با رعایت نظم خاصی، منگوله را مانند عکس از شاخه درخت آویزان کنید. شاخه درخت را هم می شود در کوی و برزن پیدا کرد و هم از بازار گل و تزیینات خرید. این مجموعه زیبا را در بهترین نقطه ممکن از دیوار نصب کنید. امیدوارم از حس و حال آویز زیبایی که ساختید، لذت ببرید و عکس آن را برای ما هم ارسال کنید.

آثار شما

دردسرها ی آموزش مجازی

نسرين محرابی | ۱۶ ساله

یادم می آید تا همین چند وقت پیش حق استفاده از گوشی در مدرسه را نداشتیم و لی حالا یک دفعه کل معادلات به هم ریخته است. همان گوشی که پدرمادر هارو زی هزار بار به خاطر استفاده از آن، سرمان نق می زدند حالا تنها همدم مادر این روزهای کرونایی شده است. زمین گرد است؛ حالا مدرسه در گوشی است! بهتر نیست ما هم بگویم مدرسه در گوشی ممنوع؟ حالا این ها که بگذریم، شیوه تدریس قشنگ شده است. درس هایی که مادر مدرسه در ۹۰ دقیقه نمی فهمیدیم، معلم ها انتظار دارند که آن ها را در ویس های چند دقیقه ای بفهمیم. کسی نیست بگوید معلم عزیز! ما گاهی حضوری هم به سختی حرفت را می فهمیدیم چه برسد به مجازی! وقتی هم که اعتراض می کنیم، می گویند شیوه تدریس ما همین است. ما هم البته از این طرف جبران می کنیم. این روزها همه از دم فیلسوف و دانشمند شده ایم و همه نمره ها ۲۰ است. کسی نیست بپرسد دانش آموز عزیز! تو تو می گویی که معلم و مراقب بودند، همیشه ۲۰ می گرفتی؟ مثلا معلم ورزش می گوید ۱۰ تا شنا برو. همه از زیر پتومی گویند: «خانوم ما از ۱۰ تا هم بیشتر رقتیم، نمره مون چند می شه؟». از همه بدتر، «شاد» است که همیشه قطع و وصل می شود و بعضی های مان از این بابت خوشحالیم ولی در واقع با این کلاس پیچاندن ها به خودمان ظلم می کنیم. حق آموزش خوب هم از ما دریغ شده است.

درسی که نیاز به چند هفته تدریس دارد، در ۳۵ دقیقه آموزش داده می شود. کاش حداقل معلم ها در ساعت کلاس خودشان تدریس می کردند. تاوارد «شاد» می شوی، امتحان داری. می بینی این معلم در ساعت آن یکی معلم دارد درس می دهد و اگر حاضر نباشی، غیبت می خوری. ما البته شرایط سخت معلم ها را درک می کنیم اما کاش آن ها هم ما دانش آموزان را بفهمند. باور کنید مغز ما ماشین تایپ نیست که تمام آموزش ها را تایپ کند.